

de seneste år med mellemrum er dyrket og behandlet i såvel radio som TV. Radioen har i øvrigt i sit stemmearkiv den eneste bevarede optagelse med Munks stemme: mindetalen ved Johannes Poulsens død i oktober 1938. Forholdet spiller en vis rolle i Nielsen Brovsts bog; men det er ellers et andet ærinde, han er ude i. Med baggrund i avisartikler, en samtale med Lise Munk, breve m.v. vil han give et billede af Kaj Munk i den egn, hvor han havde sit gejstlige virke. Det er lykkedes udmærket, og for dem, der husker Munk og hans fremtrædelsesformer i 30'erne, er det som påny at kigge ind ad vinduerne til noget, som mange dengang var stærkt optaget af: den levende, pågående stil, de stærke standpunkter, den naturlige skyhed over for nysgerrige, som det undertiden var direkte ubehageligt at møde – alt sammen vel ikke noget nyt, men dog her sat ind i en sammenhæng, som kan være en forklaring. Munk havde betydelige talenter, også for omgang med mennesker, talenter, som fandt det smukkeste udtryk i hans forhold til sognebørnene i det fattige vestjyske pastorat. Bogen rummer flere eksempler herpå. Det hele oplyses af en mængde fortræffelige fotografier, hvoraf adskillige ikke tidligere synes at have været bragt. Der sluttet med en bibliografi over Munkudsendinger i Danmarks Radio 1938-80, som er bevaret i stemmearkivet.

Finn H. Lauridsen

Jens Vester Christensen: *Hønsedren-gen. Barndomserindringer fra Salling Østergaard omkring 1925.* (Poul Kristensens forlag, Herning, 1980). 39 s. ill.

Den foreliggende bog er en beskrivelse af, hvordan livet levedes på Øster-

gaard omkring året 1925. Den kan ikke betegnes som en fuldgyldig beskrivelse af, hvordan forholdene var for de ansatte på en herregård i mellemkrigstiden, men som hvordan en 12-årig hønsedreng oplevede sin arbejdsplads. Alle grupper i det lille samfund, som Østergaard dannede, bliver beskrevet, og både boligforhold, arbejdsforhold og ikke mindst rangfølgen inden for dette minisamfund omtales. Bogen er skrevet i en meget knap og nøgtern stil, som til trods herfor er meget billeddannende. Barndomserindringen står som en smuk hyldest til den i 1516 af Lucas Krabbe grundlagte Salling Østergaard.

Henrik Vedel-Smith

Jon Jensen Kolding: *En ny Danmarksbeskrivelse 1594.* Oversat og kommenteret af Allan A. Lund. (Wormianum, 1980). 142 s.

I de senere år er man kommet ind på at genudgive ældre historiske værker, nogle i faksimile, og bøger, der tidligere har været vanskeligt tilgængelige, kan nu komme i alles hånd. Til disse hører Jon Jensen Koldings bog. Titlen dækker ikke indholdet, da den mere fortæller om dansk historie end om landets topografi, og det var det, der førte forfatteren i ulykke, idet han havde omtalt svenskerne så hårdt, at de officielt klagede over hans skrift. Formynderregeringen for den unge Christian 4. ønskede ikke forviklinger med Sverige og skred ind med en straf, der tilsyneladende var hård for at berolige Sverige, men i virkeligheden slap Jon Kolding let med at blive suspenderet fra sit embede som sognepræst i Gamst et halvt år. Udgifere mener, at han betragtede straffen som uretfærdig, men om hans følelser ved man vist ikke meget. Bortset fra hans udfald mod